

Dr. HORIA SLOBOZEANU

La 28 Iulie 1961 s-a stins din viață, după o grea suferință, dr. Horia Slobozeanu, medic pediatru, pasionat cercetător al trecutului țării noastre și realizatorul unei importante colecții arheologice.

Născut la Birlad în 19 aprilie 1887, dr. Horia Slobozeanu face primele studii în orașul natal, după care se înscrie la Facultatea de medicină din București, unde, pentru talentul și sîrguința sa, e remarcat de profesori, sprijinit și luat colaborator. După încheierea cursurilor universitare, pleacă la Paris (1919—1921) și Berlin (1921—1922), unde se specializează în clinicile de pediatrie.

Întors în țară desfășoară o largă activitate medicală și științifică, ca profesor în învățămîntul mediu, asistent și docent universitar și profesionist. El este primul puericultor de maternitate din țară. În cadrul activității didactice a instruit multe serii de studenți și elevi ale școlilor de obstetrică, răspîndiți azi pe întreg curpînsul țării, iar ca cercetător științific a publicat peste 200 de lucrări, în revistele din țară și străinătate, lucrări foarte apreciate ca valoare, unele premiate, altele citate în tratatele de pediatrie. Alegerea sa în 1930 ca membru corespondent al Societății de Pediatrie din Paris a constituit o consacrare a activității sale științifice.

Dar activitatea doctorului Slobozeanu nu se reduce numai la domeniul medical. Ca medic în stațiunea balneară Eforie-sud, în lunile de vară, are ocazia să cunoască monumentele arheologice ale Dobrogei, le îndrăgește și începe colecționarea lor. Încă din 1924, într-o vreme cînd grija pentru mărturiile trecutului era așa de mică, dr. Slobozeanu salvează de la pîiere sau înstrăinare importante inscripții, baso-reliefuri, vase, teracote, coloane, capiteli etc., adunînd în colecția sa peste 250 piese, care au devenit apoi un bun pentru masele largi populare și pentru știință.

Dr. Horia Slobozeanu a amenajat în casa sa de la Eforie-sud un muzeu al cărui custode și ghid benevol a fost pînă în ultima parte a vieții sale. Valoarea științifică a acestor obiecte este foarte mare. Spre deosebire de alți colecționari, care adunau cu predilecție obiecte mărunte prețuite mai mult pentru valoarea lor artistică, dr. Slobozeanu a strîns un număr impresionant de monumente cu *valoare istorică*. Între acestea, inscripțiile dețin un loc de frunte. Printre ele se află unele cu o valoare excepțională. Fragmentul de inscripție conținînd textul tratatului de alianță, încheiat în jurul anului 70 î.e.n., între Roma și Callatis, constituie un *unicum* în epigrafia latină¹. Altele, nu de mai mică importanță, aduc contribuții la istoria generală a imperiului roman sau a Scitiei Mici². Monumentele sculpturale și obiectele ceramice au constituit de asemenea obiectul unor studii din partea specialiștilor romîni³. O mare calitate a doctorului Slobozeanu a fost aceea că a păstrat tot timpul contactul cu arheologii, oferindu-le spre studiu obiecte de valoare, însoțite totodată de precizuni în privința condițiilor descoperirii, lucru care lipsește aproape total altor colecții.

Dr. Horia Slobozeanu l-a cunoscut pe V. Pârvan și a avut cu el legături apropiate. În anii 1924–1925, cînd Pârvan se afla la mare, pentru a-și îngriji sănătatea, au făcut împreună cercetări în jurul lacului Techirghiol și a regiunii apropiate. De la Pârvan, dr. Slobozeanu a căpătat cunoștințe noi și a prins gustul unei cercetări mai ample asupra regiunii în care a revenit apoi an de an. Timp de 35 de ani nu a încetat să se intereseze de adunarea materialelor arheologice și să facă observații care s-au concretizat apoi în cîteva publicații științifice, apărute în periodicele Institutului de Arheologie:

1) *Considerații asupra așezărilor din jurul lacurilor Techirghiol și Agiea în Materiale*, V, p. 735–752;

2) *Reprezentări din cultul lui Dionysos și al Nimfelor de pe litoralul vestic al M. Negre*, în *SCIV*, 1959, p. 285–294;

3) *La vie musicale et théâtrale à Callatis (trois derniers siècles a.n.è.)*, în *Revue Roumaine*, 1960, p. 167–169;

4) *Stațiunea antică de la Schitu*, în colaborare cu G. Țicu, în *Materiale IX* (în pregătire). Moartea l-a împiedicat pe dr. Horia Slobozeanu să-și continue munca dusă cu și mai mare pasiune în ultima parte a vieții.

Pentru colecția sa arheologică, pe care înainte de moarte a dăruit-o Sfatului Popular al regiunii Dobrogea — și care va fi îndreptățită să-i poarte numele —, pentru generozitatea sa și pentru serviciile aduse științei arheologice, se cuvine a-l spune: „Have pia anima ...”.

Emilian Popescu

¹ Vezi bibliografia pentru acest document, întocmită de D. M. Pippidi în *Istoria Romîniei*, I, 1960, p. 200.

² Ele au făcut obiectul studiilor publicate de: Th. Sauciuc-Săveanu, *Inscripție murală din vremea praes. prov. M. Valerius Bradua*, 1936; *Un nou-fragment al inscripției murale din Callatis*, 1937; D. Tudor, *O nouă inscripție despre Q. Pompeius Falco guvernator al Moesiei inferioare*, în *SCIV*, II, 1954, p. 159–164; I. I. Russu, *Le décret de Callatis en l'honneur d'Isagoras*, în *Dacia*, N.S., I, 1957, p. 179–191; D. M. Pippidi, *Un nuovo prefetto del Pretorio in un'iscrizione della Scizia Minore*, în *Dacia*, N.S., II, 1958, p. 249–259.

³ I. Barnea, *Opaițe creștine din Scythia Minor (colecția Dr. Horia Slobozeanu)*, în *RIR*, XIV, 1–2, 1944, p. 166–179; D. Tudor, în *Balcenia*, VII, 2, 1944, p. 404, publică un opaiț; Gabriella Bordenache, în *Dacia*, N.S., IV, 1960, publică fragmente arhitectonice din colecția Slobozeanu. Alte obiecte sînt publicate de diverși cercetători.